

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 (กรกฎาคม-กันยายน)

ความต้องการแรงงาน

จำนวน
52,484 อัตรา
เปรียบเทียบกับ

Q3/63 227,222 อัตรา ↓ 76.90%

Q2/64 48,315 อัตรา ↑ 8.63%

ผู้สมัครงาน

จำนวน
25,776 คน
เปรียบเทียบกับ

Q3/63 23,345 คน ↑ 10.41%

Q2/64 29,136 คน ↓ 11.53%

การบรรจุงาน

จำนวน
17,505 คน
เปรียบเทียบกับ

Q3/63 17,295 คน ↑ 1.21%

Q2/64 19,134 คน ↓ 8.51%

ที่มา : ระบบ Smart Job Center กรมการจัดหางาน

ภาวะการทำงาน

ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 3.14

การทำงานของประชากรเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

0.53% ↓ กำลังแรงงานรวม ลดลง

ผู้มีงานทำลดลง ↓ 1.33%

ผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น 34.28%

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาวะการลงทุน

กรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงงานขอเปิด

กิจการใหม่และมีการจ้างงาน

มากที่สุด

โรงงานขออนุญาตประกอบกิจการใหม่เปรียบเทียบกับ

ไตรมาสที่ 3 ปี 2563 136 แห่ง ↑ 26.47%

ไตรมาสที่ 2 ปี 2564 181 แห่ง ↓ 4.97%

172

แห่ง

การจ้างงานเปรียบเทียบกับ

ไตรมาสที่ 3 ปี 2563 4,765 คน ↑ 4.20%

ไตรมาสที่ 2 ปี 2564 4,949 คน ↑ 0.32%

4,965

คน

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

การทำงานของคนต่างด้าว

การไปทำงานต่างประเทศ

ชั่วคราว

71.99%
4,245 คน

ส่งเสริมการลงทุน

25.52%
1,505 คน

มาตรา 13
(เฉพาะชนกลุ่มน้อย)

2.49%
147 คน

แรงงานไทยขออนุญาตไปทำงานต่างประเทศ 593 คน

ไตรมาสที่ 3 ปี 2563 344 คน ↑ 72.38%

ไตรมาสที่ 2 ปี 2564 1,031 คน ↓ 42.48%

5 สัญชาติที่ขออนุญาตทำงาน (ขอใหม่) มากที่สุด

14.50%
855 คน
จีน

14.40%
849 คน
ญี่ปุ่น

9.14%
539 คน
อังกฤษ

8.99%
530 คน
ฟิลิปปินส์

7.48%
441 คน
อเมริกัน

5 อันดับอาชีพที่แรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศมากที่สุด

ช่างเทคนิค

1 เกษตรกร
เก็บผลไม้ป่า

2

ช่างเชื่อม

3

นักวางแผน
โบราณ

ช่างเชื่อม

4

ก๊อกร

ช่างเชื่อม

5

ช่างเชื่อม

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

ต้องการรายละเอียดข้อมูล

เพื่อดาวน์โหลด
หรือสแกน

วารสาร

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง

ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 (กรกฎาคม-กันยายน)

Central Labour Market Situation, Quarter 3, 2021

▶ สาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก ได้แก่

- การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร
- การขายส่ง ๆ
- การขายปลีก ๆ

▶ อัตราการว่างงาน ร้อยละ 3.14

เพจ Facebook

<http://doe.go.th/lmia>

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

บรรณาธิการ

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 (กรกฎาคม-กันยายน) เป็นการนำเสนอภาพรวมสถานการณ์ในไตรมาสที่ 3 ปี 2564 ด้านความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน การไปทำงานต่างประเทศ และการทำงานของคนที่ต่างตัว จากข้อมูลผลการให้บริการของกรมการจัดหางาน รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การลงทุน ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน ใน 10 จังหวัดภาคกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชัยนาท นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สมุทรปราการ สระบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ตามสมควร หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติม หรือมีข้อเสนอแนะอื่นใดสามารถติดต่อได้ที่กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน โทรศัพท์ 0-2245-1581 หรือ e-mail : lmi@doe.go.th คณะผู้จัดทำยินดีให้บริการและพร้อมที่จะรับฟัง เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

สารบัญ

	หน้า
สรุปสาระสำคัญ	1
ภาวะเศรษฐกิจและการลงทุน	4
สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 (กรกฎาคม-กันยายน)	
• กำลังแรงงานและภาวะการมีงานทำ	7
• ภาวะตลาดแรงงาน	10
• การไปทำงานต่างประเทศ	14
• การทำงานของคนต่างตัว	15

สรุปสถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 (กรกฎาคม-กันยายน)

ภาวะเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจภาคกลางในไตรมาสที่ 3 ปี 2564 หดตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนและไตรมาสก่อนจากการยกระดับมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่เข้มงวดขึ้น และกระจายในหลายพื้นที่ ซ้ำเติมความเปราะบางที่มีอยู่เดิมของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ธุรกิจการค้าและร้านอาหาร รวมถึงภาคอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ขณะที่ ธุรกิจการผลิตแม้จะได้ปัจจัยบวกจากอุปสงค์จากต่างประเทศที่ฟื้นตัว แต่ยังคงเผชิญกับข้อจำกัดด้านอุปทาน (Supply constraints) อาทิ การแพร่ระบาดในโรงงานและการขาดแคลนเชมิคอนดักเตอร์ รวมถึงปัญหาด้านการขนส่งจากการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ที่ยังไม่คลี่คลาย ทั้งนี้ ธุรกิจส่วนใหญ่ต้องแบกรับภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผ่านไปยังผู้บริโภคได้ค่อนข้างจำกัดจากกำลังซื้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำและการแข่งขันด้านราคาที่สูงขึ้น สำหรับการจ้างงานและการลงทุนในภาพรวมทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ

ภาคบริการและการท่องเที่ยว ธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวหดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนและไตรมาสก่อน จากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่รุนแรง และกระจายเป็นวงกว้างมากขึ้น ส่งผลให้มาตรการควบคุมพื้นที่สีแดงเข้มและการเดินทางข้ามจังหวัดมีความเข้มงวดขึ้น กดดันให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจลดลงมากและซ้ำเติมรายได้ของผู้ประกอบการที่เปราะบางอยู่แล้ว โดยเฉพาะธุรกิจร้านอาหารและรถโดยสาร อย่างไรก็ตาม การผ่อนคลายมาตรการควบคุมบางส่วนตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564 ช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของธุรกิจ โดยธุรกิจร้านอาหารปรับดีขึ้นบ้าง แต่ส่วนใหญ่รายได้ยังกลับมาไม่ถึงร้อยละ 50 จากช่วงปกติ เนื่องจากไม่สามารถรับลูกค้าได้เต็มพื้นที่ เช่นเดียวกับธุรกิจรถโดยสาร ที่มีการเพิ่มรอบให้บริการรถโดยสารข้ามจังหวัด แต่จำนวนผู้โดยสารยังใช้บริการน้อยโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 20-40 เมื่อเทียบกับภาวะปกติ เนื่องจากผู้โดยสารบางส่วนยังไม่มั่นใจในความปลอดภัย ประกอบกับภาครัฐขอความร่วมมือให้เดินทางเท่าที่จำเป็น สำหรับผู้ประกอบการที่พักแรม แม้อัตราเข้าพักจะยังอยู่ในระดับต่ำ แต่ปรับสูงขึ้นชัดเจนหลังการผ่อนคลายมาตรการควบคุม โดยเฉพาะในจังหวัดใกล้เคียงกรุงเทพฯ ที่ได้รับผลบวกมากกว่าพื้นที่อื่น

ภาคการค้าและการบริโภค ธุรกิจการค้าหดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนและไตรมาสก่อน จากการที่ภาครัฐประกาศให้ห้างสรรพสินค้าปิดขายได้ เฉพาะส่วนของซูเปอร์มาร์เก็ต และจำกัดเวลาขายของร้านสะดวกซื้อ ส่งผลให้ความถี่ในการใช้บริการลดลง ประกอบกับกำลังซื้อผู้บริโภคที่ยังอ่อนแอทำให้รายได้ของธุรกิจค้าปลีกส่วนใหญ่ลดลงมากกว่าช่วงล็อกดาวน์ทั้งประเทศในเดือนเมษายน 2563 อีกทั้งหลังจากผ่อนคลายมาตรการควบคุมพบว่าผลดีจากการอันของผู้บริโภค (Pent-up Demand) ในภาพรวมมีไม่มากเมื่อเทียบกับการคลายล็อกดาวน์ในปีก่อน โดยยอดขายสินค้า

อุปโภคบริโภคดีขึ้นเพียงเล็กน้อย ขณะที่ยอดขายสินค้าฟุ่มเฟือยทรงตัวในระดับต่ำ สำหรับสินค้าคงทนและกึ่งคงทน เช่น ยานยนต์ และเฟอร์นิเจอร์ ยอดขายหดตัวตามกำลังซื้อที่แย่งและความระมัดระวังการให้สินเชื่อของไฟแนนซ์ นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่าพฤติกรรมผู้บริโภคที่รอโปรโมชั่นพิเศษจาก platform ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นสะท้อนจากยอดขายที่เร่งขึ้นเฉพาะช่วงโปรโมชั่นและผู้ประกอบการต้องจัดโปรโมชั่นถี่ขึ้น ซึ่งแสดงถึงกำลังซื้อที่เปราะบางมากขึ้น จากการแพร่ระบาดที่ยืดเยื้อ

ภาคการผลิตและส่งออก ธุรกิจการผลิตขยายตัวจากระยะเดียวกันปีก่อน จากการผลิตเพื่อส่งออกที่ฟื้นตัวตามความต้องการของตลาดต่างประเทศเป็นสำคัญ อาทิ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง และสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ แต่ชะลอลงจากไตรมาสก่อน จากบางอุตสาหกรรมที่มีปัจจัยฉุดรั้งด้านอุปทาน ได้แก่ 1) การติดเชื้อในโรงงาน ส่งผลให้โรงงานผลิตอาหารและยานยนต์บางแห่งต้องหยุดการผลิตชั่วคราว และแม้จะสามารถกลับมาเร่งผลิต หลังจากการแพร่ระบาดเริ่มคลี่คลาย แต่ทำได้จำกัดจากที่ต้องลดเวลาการทำงานล่วงเวลา (OT) ให้สอดคล้องกับมาตรการเคอร์ฟิวและมาตรการ Bubble and seal ทำให้มีความเสี่ยงที่จะผลิตได้ไม่ทันคำสั่งซื้อที่มีอยู่ต่อเนื่อง 2) ปัญหาขาดแคลนเชมิคอนดักเตอร์ที่รุนแรงขึ้นสะท้อนจาก Lead time เฉลี่ยที่ต้องจองล่วงหน้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งกระทบต่อการผลิตรถยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าบางรุ่น นอกจากนี้ ค่าขนส่งที่ยังอยู่ในระดับสูงจากปัญหาขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์มีแนวโน้มยืดเยื้อขึ้น จากการกลับมาแพร่ระบาดในหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศจีน ทำให้มีผู้ตกค้างและสินค้าที่ผลิตเสร็จรอการขนส่งมากขึ้น โดยเฉพาะหมวดอาหารกระป๋องและผลิตภัณฑ์ยาง

การลงทุนของภาคธุรกิจ การลงทุนทรงตัวจากระยะเดียวกันปีก่อน โดยส่วนใหญ่ชะลอการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ออกไปต่อเนื่องจากปีก่อน ตามรายได้ธุรกิจที่ลดลงและสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนสูง โดยเฉพาะธุรกิจโรงแรมที่ชะลอการลงทุนใหม่ออกไปอย่างไม่มีกำหนด อย่างไรก็ตาม ธุรกิจภาคการผลิตยังคงมีการลงทุนตามแผนประจำปีที่ผ่านมาไว้ เช่น การลงทุนระบบ IT และ Automation เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รวมถึงการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ขณะที่ธุรกิจที่ได้รับผลดีจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก อาทิ ธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับยาง และธุรกิจขนส่งสินค้ามีการลงทุนเพิ่ม ทั้งขยายกำลังการผลิตและวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อรองรับการเติบโตของธุรกิจ ส่วนธุรกิจผลิตยานยนต์ยังมีแผนลงทุนสำหรับรถรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง

การจ้างงานและรายได้แรงงานทรงตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน การจ้างงานของธุรกิจส่วนใหญ่ในภาคการผลิตและภาคบริการทรงตัว แม้ว่าภาวะธุรกิจท่องเที่ยวและบริการจะยังคงหดตัว แต่ไม่สามารถปรับลดการจ้างงานเพิ่มเติม เนื่องจากการจ้างงานในปัจจุบันอยู่ในระดับขั้นต่ำ สำหรับการดำเนินธุรกิจแล้ว อย่างไรก็ตาม ธุรกิจร้านอาหาร

ปรับลดพนักงานชั่วคราวบ้างตามมาตรการห้ามนั่งรับประทานในร้าน ในขณะที่การจ้างงานในธุรกิจขนส่งสินค้าเองเพิ่มขึ้นมาก ทั้งแบบประจำ และชั่วคราว โดยเฉพาะในพื้นที่ มีศูนย์กระจายสินค้าแห่งใหม่ และพื้นที่ เขตเมืองและปริมณฑล สำหรับรายได้แรงงานส่วนใหญ่ในภาคบริการ ปรับลดลงตามนโยบายการบริหารจัดการของแต่ละบริษัท เช่น การลด เงินเดือน การสลับวันทำงาน เป็นต้น แต่รายได้แรงงานในภาคการผลิต ปรับเพิ่มขึ้นบ้างจาก OT ตามการกลับมาเร่งผลิตเพื่อชดเชยช่วงที่มีการปิดโรงงานชั่วคราว และให้ทันต่อคำสั่งซื้อต่างประเทศที่ทยอย กลับมา ทั้งนี้ รายได้ที่เพิ่มขึ้นยังไม่มากนัก เนื่องจากมีข้อจำกัดจาก มาตรการเคอร์ฟิว และอาจเป็นเพียงชั่วคราว ส่วนหนึ่งจากการที่ หลายธุรกิจจะนำ Automation มาใช้มากขึ้นในระยะยาว

การลงทุน

การลงทุนในภาคกลางช่วงไตรมาสที่ 3 ของปี 2564 มีจำนวน โรงงานขออนุญาตประกอบกิจการใหม่ จำนวน 172 แห่ง เพิ่มขึ้น ร้อยละ 26.47 เงินลงทุน 8,400.60 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 20.03 และมีการจ้างงาน 4,965 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.20 จากช่วงเดียวกัน ของปีก่อน โดยกรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงงานขอเปิดกิจการใหม่ มากที่สุด อุตสาหกรรมที่มีโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด คือ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่อง ใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ มีโรงงาน จำนวน 48 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.91 จากจำนวนโรงงานที่ขออนุญาตทั้งหมด เงินลงทุน 2,422.10 ล้านบาท และมีการจ้างงาน 1,192 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วง เดียวกันของปีก่อน อุตสาหกรรมที่มีทั้งจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และการจ้างงานเพิ่มขึ้น คือ อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องแต่งกาย ผลิตหนังสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์ พิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่มีการจ้างงานมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา และปทุมธานี ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จังหวัดที่มี จำนวนโรงงานและการจ้างงานเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ กรุงเทพมหานคร

ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน

กำลังแรงงานรวมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.69 จากช่วงเดียวกัน ของปีก่อน ผู้มีงานทำลดลง ร้อยละ 1.33 โดยอุตสาหกรรมที่มี ผู้มีงานทำมาก คือ อุตสาหกรรมการผลิต รองลงมา การขายส่ง การขาย ปลีกร และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ ในขณะที่ ผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 34.28 อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 3.14 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.32

ผู้มีงานทำ

ผู้มีงานทำ มีจำนวน 10,142,908 คน คิดเป็นร้อยละ 66.76 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกัน ของปีก่อนผู้มีงานทำลดลง ร้อยละ 1.33 โดยจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นมากที่สุด ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.77 รองลงมา การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ ร้อยละ 20.06 ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร ร้อยละ 9.53 และการขนส่ง และสถานที่ เก็บสินค้า ร้อยละ 8.66 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน อุตสาหกรรมการผลิต มีจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นมากที่สุด พิจารณา ประเภทอาชีพ พบว่า พนักงานบริการและพนักงานขายในร้านค้า และตลาด มีจำนวนผู้มีงานทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.86 รองลงมา ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงาน ด้านการประกอบ ร้อยละ 17.00 ผู้มีงานทำส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.22 โดยจบการศึกษาระดับ อุดมศึกษาสายวิชาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.28 จากผู้ที่ จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งหมด สำหรับสถานภาพการ ทำงาน เป็นลูกจ้างภาคเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.18 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ทำงานส่วนตัว และ ลูกจ้างรัฐบาล มีจำนวนเพิ่มขึ้น ส่วนชั่วโมงการทำงานเป็นผู้ที่ ทำงานระหว่าง 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.04

การว่างงาน

ในช่วงไตรมาสที่ 3 ปี 2564 ผู้ว่างงาน มีจำนวน 328,842 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 34.28 โดยมีอัตรา การว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 3.14 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ ร้อยละ 2.32 เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานรายจังหวัด พบว่า กรุงเทพมหานคร มีอัตราการว่างงานสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 3.73 รองลงมา จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 2.96 จังหวัดอ่างทองเท่ากับ จังหวัดสิงห์บุรี ร้อยละ 2.86 และจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 2.59 ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีอัตราการว่างงานต่ำสุด คือ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 1.95

ความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงานและ การสรรหา

ความต้องการแรงงาน

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2564 มีความต้องการแรงงาน จำนวน 52,484 อัตรา สาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก คือ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การขายส่งยกเว้นยานยนต์และ จักรยานยนต์ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ กิจกรรมการจัดหางาน และการผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง ภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานที่จบการศึกษาระดับ มัธยมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.81 รองลงมา จบการ ศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 21.16 และระดับ ปวส. ร้อยละ 13.86 โดยส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีอายุระหว่าง 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.20 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี ร้อยละ 26.75 และอายุระหว่าง 30-39 ปี ร้อยละ 25.12 สำหรับ

ประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.56 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 15.03 และเสมียนเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 10.80

ผู้สมัครงาน

ผู้สมัครงาน มีจำนวน 25,776 คน เป็นชาย จำนวน 10,599 คน หญิง จำนวน 15,177 คน โดยจังหวัดที่มีผู้สมัครงานมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 46.23 รองลงมา จังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 13.50 และจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 12.82 ผู้สมัครงานจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.36 รองลงมา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 25.79 และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 17.21 ในขณะที่ยุทธศาสตร์อาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีผู้สมัครงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.02 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 17.96 และเสมียนเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 16.69 ผู้สมัครงานส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี ร้อยละ 24.44 และอายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 18.72

การสรรหา

ผู้สมัครงานได้รับการบรรจุงาน จำนวน 17,505 คน สาขาอุตสาหกรรมที่มีการบรรจุงานมาก 5 อันดับ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การขายส่งยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ยกเว้นเครื่องจักรและอุปกรณ์ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ และการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การบรรจุงานเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 1.21 โดยอาชีพงานพื้นฐาน มีการบรรจุงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.93 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 14.76 และเสมียนเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 11.11 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มีการบรรจุงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.64 รองลงมา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 20.15 และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 18.58 เป็นการบรรจุงานผู้ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.16 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี ร้อยละ 23.15 และอายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 18.95

การไปทำงานต่างประเทศ

ในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปี 2564 แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ มีจำนวน 593 คน เป็นชาย 369 คน หญิง 224 คน โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 38.62 รองลงมา จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 16.69 และจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 11.80 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศเพิ่มขึ้น ร้อยละ 72.38 เมื่อพิจารณาประเภทการเดินทางพบว่า จะเดินทางไปทำงานในลักษณะนายจ้างพาลูกจ้างไปทำงานมากที่สุด รองลงมา แจกการเดินทางด้วยตนเอง กรมการจัดหางานจัดส่ง บริษัทจัดหางานจัดส่ง และนายจ้างส่งลูกจ้างไปฝึกงาน เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.17 รองลงมา จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 23.95 ระดับ ปวช./ปวส./ปวท./อนุปริญญา ร้อยละ 21.92 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 10.96 โดยประเทศที่มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงาน 10 อันดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ลาว สวีเดน ฟินแลนด์ อินเดีย โมร็อกโก บังคลาเทศ สิงคโปร์ อิสราเอล และสาธารณรัฐเกาหลี ตามลำดับ ส่วนประเภทอาชีพที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน ได้แก่ ช่างเทคนิค เกษตรกรเก็บผลไม้ป่า นवलแผนโบราณ กู้ และช่างเชื่อม

การทำงานของคนต่างด้าว

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ใน 10 จังหวัดภาคกลาง ไตรมาสที่ 3 ของปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,897 คน จำแนกเป็นประเภทชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 71.99 ส่งเสริมการลงทุน ร้อยละ 25.52 และตามมาตรา 13 (เฉพาะชนกลุ่มน้อย) ร้อยละ 2.49 โดยสัญชาติจีนได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.50 รองลงมา ได้แก่ สัญชาติญี่ปุ่น ร้อยละ 14.40 สัญชาติอังกฤษ ร้อยละ 9.14 สัญชาติฟิลิปปินส์ ร้อยละ 8.99 และสัญชาติอเมริกัน ร้อยละ 7.48 สำหรับตำแหน่งงานที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่มากที่สุด คือ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 38.44 ส่วนสาขาอาชีพที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่มากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายอื่น ๆ ที่มีได้จัดประเภทไว้ ครูประถมศึกษา (ระดับปริญญา) ผู้จัดการฝ่ายบริหารทั่วไป อาจารย์ระดับอาชีวศึกษา และช่างเทคนิค เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ พบว่า เป็นผู้ที่ยุทธศาสตร์การศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.42 ส่วนจังหวัดที่มีการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใหม่มากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 74.80 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.21 โดยเพิ่มขึ้นในประเภทชั่วคราวและประเภทส่งเสริมการลงทุน แต่ลดลงในประเภทมาตรา 13 (เฉพาะชนกลุ่มน้อย)

ภาวะเศรษฐกิจและการลงทุน

ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 (กรกฎาคม-กันยายน)

ภาวะเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 3 ของปี 2564 จากรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปรับตัวลดลงร้อยละ 0.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และเมื่อปรับตัวผลของฤดูกาลออกไปแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 3 ของปี 2564 ลดลงจากไตรมาสที่สองของปี 2564 ร้อยละ 1.1 รวม 9 เดือนแรกของปี 2564 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 1.3

ด้านการใช้จ่าย การบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนภาครัฐปรับตัวลดลง ขณะที่การส่งออกสินค้า การลงทุนภาคเอกชน และการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัว การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ลดลงร้อยละ 3.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีสาเหตุจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้ประชาชนระมัดระวังพฤติกรรมการใช้จ่าย ในขณะที่ภาครัฐมีความจำเป็นต้องยกระดับมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน ลดลงร้อยละ 14.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 13.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะ ร้อยละ 21.8 การใช้จ่ายหมวดบริการลดลงร้อยละ 4.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน ลดลงร้อยละ 8.3 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 7.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 1.3 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะลดลงร้อยละ 15.6 อย่างไรก็ตาม กลุ่มสินค้าอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ขยายตัวร้อยละ 2.7 การปรับตัวลดลงของการบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสนี้สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมจากระดับ 38.8 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นระดับ 34.9 รวม 9 เดือนแรก การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 0.4 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 2.5 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยค่าตอบแทนแรงงาน (ค่าจ้าง เงินเดือน) ขยายตัวร้อยละ 1.0 และการโอนเพื่อสวัสดิการทางสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการขยายตัวสูงร้อยละ 47.1 ซึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายสำหรับการรักษาโรคโควิด-19 ขณะที่รายจ่ายค่าซื้อสินค้าและบริการลดลงร้อยละ 3.6 การขยายตัวของค่าใช้จ่ายรัฐบาลสอดคล้องกับการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำ 638,678 ล้านบาท ซึ่งขยายตัวร้อยละ 23.0 (คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำอยู่ที่ร้อยละ 23.8 สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 20.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 19.6 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) และการเบิกจ่ายเงินกู้เพื่อแก้ไขปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

เป็นเงิน 219,740 ล้านบาท รวม 9 เดือนแรก การอุปโภคของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 1.9 การลงทุนรวม ลดลงร้อยละ 0.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลงทุนภาครัฐที่ลดลงร้อยละ 6.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการลดลงของการลงทุนรัฐบาล ขณะที่การลงทุนของรัฐวิสาหกิจขยายตัว สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 24.0 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 20.5 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 30.8 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 9.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 3.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 12.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการลงทุนในหมวดก่อสร้าง ลดลงร้อยละ 0.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า รวม 9 เดือนแรก การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 4.7 โดยการลงทุนภาคเอกชนและภาครัฐขยายตัวร้อยละ 4.8 และร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

ในขณะที่ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานภาวะเศรษฐกิจภาคกลางในไตรมาสที่ 3 ปี 2564 หดตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนและไตรมาสก่อน จากการยกระดับมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่เข้มงวดขึ้น และกระจายในหลายพื้นที่ซ้ำเติมความเปราะบางที่มีอยู่เดิมของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ธุรกิจการค้าและร้านอาหาร รวมถึงภาคอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ขณะที่ ธุรกิจการผลิตแม้จะได้ปัจจัยบวกจากอุปสงค์จากต่างประเทศที่ฟื้นตัว แต่ยังมีข้อจำกัดด้านอุปทาน (Supply constraints) อาทิ การแพร่ระบาดในโรงงานและการขาดแคลนชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงปัญหาด้านการขนส่งจากการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ที่ยังไม่คลี่คลาย ทั้งนี้ ธุรกิจส่วนใหญ่ต้องแบกรับภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผ่านไปยังผู้บริโภคได้ค่อนข้างจำกัดจากกำลังซื้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำและการแข่งขันด้านราคาที่สูงขึ้น สำหรับการจ้างงานและการลงทุนในภาพรวมทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ ธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวหดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนและไตรมาสก่อน จากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่รุนแรง และกระจายเป็นวงกว้างมากขึ้น ส่งผลให้มาตรการควบคุมพื้นที่สีแดงเข้มและการเดินทางข้ามจังหวัดมีความเข้มงวดขึ้น กดดันให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจลดลงมากและซ้ำเติมรายได้ของผู้ประกอบการที่เปราะบางอยู่แล้ว โดยเฉพาะธุรกิจร้านอาหารและรถโดยสาร อย่างไรก็ตาม การผ่อนคลามาตรการควบคุมบางส่วนตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564 ช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของธุรกิจ โดยธุรกิจร้านอาหารปรับตัวขึ้นบ้าง แต่ส่วนใหญ่รายได้ยังกลับมาไม่ถึงร้อยละ 50 จากช่วงปกติ เนื่องจากไม่สามารถรับลูกค้าได้เต็มพื้นที่ เช่นเดียวกับธุรกิจรถโดยสาร ที่มีการ

เพิ่มรอบให้บริการรถโดยสารข้ามจังหวัด แต่จำนวนผู้โดยสารยังใช้บริการน้อย โดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 20-40 เมื่อเทียบกับภาวะปกติ เนื่องจากผู้โดยสารบางส่วนยังไม่มั่นใจในความปลอดภัย ประกอบกับภาครัฐขอความร่วมมือให้เดินทางเท่าที่จำเป็น สำหรับผู้ประกอบการที่หักแรม แม้อัตราเข้าหักจะยังอยู่ในระดับต่ำ แต่ปรับสูงขึ้นชัดเจนหลังการผ่อนคลายมาตรการควบคุม โดยเฉพาะในจังหวัดใกล้เคียงกรุงเทพฯ ที่ได้รับผลบวกมากกว่าพื้นที่อื่น ภาคการค้าและการบริโภค ธุรกิจการค้าหดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนและไตรมาสก่อน จากการที่ภาครัฐประกาศให้ห้างสรรพสินค้าเปิดขายได้เฉพาะส่วนของซูเปอร์มาร์เก็ต และจำกัดเวลาขายของร้านสะดวกซื้อ ส่งผลให้ความถี่ในการใช้บริการลดลง ประกอบกับกำลังซื้อผู้บริโภคที่ย่ออแอทำให้รายได้ของธุรกิจค้าปลีกส่วนใหญ่ลดลงมากกว่าช่วงล็อกดาวน์ทั้งประเทศในเดือนเมษายน 2563 อีกทั้งหลังจากผ่อนคลายมาตรการควบคุมพบว่าผลดีจากการอั้นของผู้บริโภค (Pent-up Demand) ในภาพรวมมีไม่มาก เมื่อเทียบกับการคลายล็อกดาวน์ในปีก่อน โดยยอดขายสินค้าอุปโภคบริโภคดีขึ้นเพียงเล็กน้อย ขณะที่ยอดขายสินค้าฟุ่มเฟือยหดตัวในระดับต่ำ สำหรับสินค้าคงทนและกึ่งคงทน เช่น ยานยนต์ และเฟอร์นิเจอร์ ยอดขายหดตัวตามกำลังซื้อที่แยลงและความระมัดระวังการให้สินเชื่อของไฟแนนซ์ นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่าพฤติกรรมผู้บริโภคที่รอไปรษณีย์พิเศษจาก platform ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นสะท้อนจากยอดขายที่เร่งขึ้นเฉพาะช่วงไปรษณีย์และผู้ประกอบการต้องจัดไปรษณีย์ขึ้น ซึ่งแสดงถึงกำลังซื้อที่เปราะบางมากขึ้น จากการแพร่ระบาดของที่ยืดเยื้อ

ภาคการผลิตและส่งออก ธุรกิจการผลิตขยายตัวจากระยะเดียวกันปีก่อน จากการผลิตเพื่อส่งออกที่ฟื้นตัวตามความต้องการของตลาดต่างประเทศเป็นสำคัญ อาทิ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง และสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ แต่ชะลอลงจากไตรมาสก่อน จากบางอุตสาหกรรมที่มีปัจจัยอุดหนุนด้านอุปทาน ได้แก่ 1) การติดเชื้อในโรงงาน ส่งผลให้โรงงานผลิตอาหารและยานยนต์บางแห่งต้องหยุดการผลิตชั่วคราวและแม้จะสามารถกลับมาเร่งผลิต หลังจากการแพร่ระบาดเริ่มคลี่คลาย แต่ทำได้จำกัดจากที่ต้องลดเวลาการทำงานล่วงเวลา (OT) ให้สอดคล้องกับมาตรการเคอร์ฟิวและมาตรการ Bubble and seal ทำให้มีความเสี่ยงที่จะผลิตได้ไม่ทันคำสั่งซื้อที่มีอยู่ต่อเนื่อง 2) ปัญหาขาดแคลนเซมิคอนดักเตอร์ที่รุนแรงขึ้นสะท้อนจาก Lead time เฉลี่ยที่ต้องจองล่วงหน้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งกระทบต่อการผลิตรถยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าบางรุ่น นอกจากนี้ ค่าขนส่งที่ยังอยู่ในระดับสูงจากปัญหาขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์มีแนวโน้มยืดเยื้อขึ้น จากการกลับมาแพร่ระบาดในหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศจีน ทำให้มีตู้ตักค้างและสินค้าที่ผลิตเสร็จรอการขนส่งมากขึ้น โดยเฉพาะหมวดอาหารกระป๋องและผลิตภัณฑ์ยาง

การลงทุนของภาคธุรกิจ การลงทุนทรงตัวจากระยะเดียวกันปีก่อน โดยส่วนใหญ่ชะลอการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ออกไปต่อเนื่องจากปีก่อน ตามรายได้ธุรกิจที่ลดลงและสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนสูง โดยเฉพาะธุรกิจโรงแรมที่ชะลอการลงทุนใหม่ออกไป

อย่างไม่มีกำหนด อย่างไรก็ตาม ธุรกิจในการผลิตยังคงมีการลงทุนตามแผนประจำปีที่ตั้งไว้ เช่น การลงทุนระบบ IT และ Automation เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รวมถึงการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ขณะที่ธุรกิจที่ได้รับผลดีจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก อาทิ ธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับยาง และธุรกิจขนส่งสินค้ามีการลงทุนเพิ่ม ทั้งขยายกำลังการผลิตและวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อรองรับการเติบโตของธุรกิจ ส่วนธุรกิจผลิตยานยนต์ยังมีแผนลงทุนสำหรับรถรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง

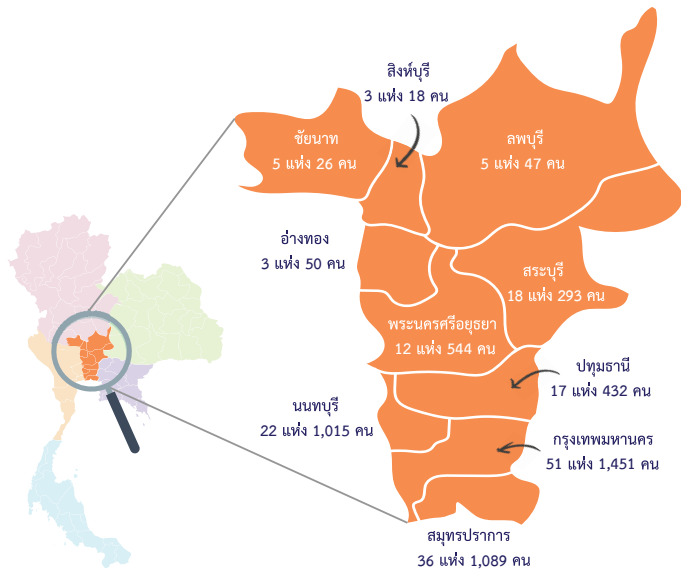
การจ้างงานและรายได้แรงงานทรงตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน การจ้างงานของธุรกิจส่วนใหญ่ในภาคการผลิตและบริการทรงตัว แม้ว่าภาวะธุรกิจท่องเที่ยวและบริการจะยังคงหดตัวแต่ไม่สามารถปรับลดการจ้างงานเพิ่มเติม เนื่องจากการจ้างงานในปัจจุบันอยู่ในระดับขั้นต่ำ สำหรับการดำเนินธุรกิจแล้ว อย่างไรก็ตาม ธุรกิจร้านอาหาร ปรับลดพนักงานชั่วคราวบ้างตามมาตรการห้ามนั่งรับประทานในร้าน ในขณะที่การจ้างงานในธุรกิจขนส่งสินค้าเองเพิ่มขึ้นมากขึ้นทั้งแบบประจำและชั่วคราว โดยเฉพาะในพื้นที่ๆ มีศูนย์กระจายสินค้าแห่งใหม่ และพื้นที่เขตเมืองและปริมณฑล สำหรับรายได้แรงงานส่วนใหญ่ในภาคบริการปรับลดลงตามนโยบายการบริหารจัดการของแต่ละบริษัท เช่น การลดเงินเดือน การสลับวันทำงาน เป็นต้น แต่รายได้แรงงานในภาคการผลิตปรับเพิ่มขึ้นบ้างจาก OT ตามการกลับมาเร่งผลิตเพื่อชดเชยช่วงที่มีการปิดโรงงานชั่วคราว และให้ทันต่อคำสั่งซื้อต่างประเทศที่ทยอยกลับมา ทั้งนี้ รายได้ที่เพิ่มขึ้นยังไม่มากนัก เนื่องจากมีข้อจำกัดจากมาตรการเคอร์ฟิว และอาจเป็นเพียงชั่วคราว ส่วนหนึ่งจากการที่หลายธุรกิจจะนำ Automation มาใช้มากขึ้นในระยะยาว

การลงทุน

ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม การลงทุนในภาคกลางช่วงไตรมาสที่ 3 ของ ปี 2564 มีจำนวนโรงงานขออนุญาตประกอบกิจการใหม่ จำนวน 172 แห่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.47 เงินลงทุน 8,400.60 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 20.03 และมีการจ้างงาน 4,965 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.20 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยกรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงงานขอเปิดกิจการใหม่มากที่สุด

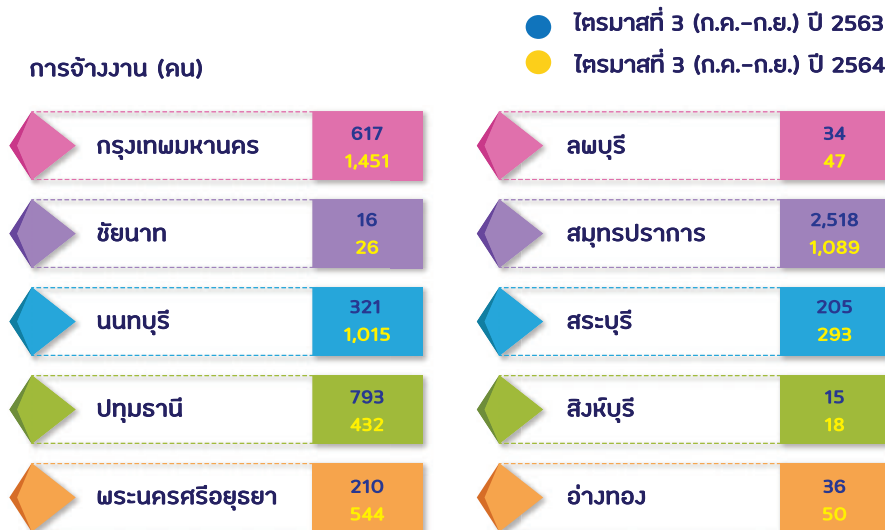
เมื่อพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ มีโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด จำนวน 48 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.91 จากจำนวนโรงงานที่ขออนุญาตทั้งหมด เงินลงทุน 2,422.10 ล้านบาท และมีการจ้างงาน 1,192 คน รองลงมา อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ปีโตรเลียม กระดาษ การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก มีโรงงานจำนวน 47 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.33 จากจำนวนโรงงานที่ขออนุญาตทั้งหมด เงินลงทุน 1,865.56 ล้านบาท การจ้างงาน 1,074 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จำนวนโรงงานขออนุญาตประกอบกิจการใหม่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 26.47 โดยประเภทอุตสาหกรรมที่มีทั้งจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และการจ้างงานเพิ่มขึ้น คือ อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องแต่งกาย ผลิตหนังสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนโรงงานและการจ้างงาน ไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 จำแนกรายจังหวัด

พิจารณารายจังหวัด พบว่า กรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด จำนวน 51 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.65 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 36 แห่ง ร้อยละ 20.93 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 22 แห่ง ร้อยละ 12.79 และจังหวัดสระบุรี จำนวน 18 แห่ง ร้อยละ 10.47 โดยจังหวัดที่มีการจ้างงานมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา และปทุมธานี ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จังหวัดที่มีจำนวนโรงงานเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร รองลงมา ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี สระบุรี และชัยนาท ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีจำนวนการจ้างงานเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร รองลงมา ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี และอ่างทอง ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 2 แสดงการจ้างงาน จำแนกรายจังหวัด เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และ ปี 2563

ตารางที่ 1 แสดงการลงทุนใหม่ในอุตสาหกรรม จำแนกตามจำนวนโรงงาน จำนวนเงินลงทุน และการจ้างงาน ใน 10 จังหวัดภาคกลาง เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และ ปี 2563

อุตสาหกรรม	ไตรมาสที่ 3 ปี 2563 (ก.ค.-ก.ย.)			ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 (ก.ค.-ก.ย.)		
	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์จากพืช	15	479.91	336	17	489.24	310
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย ผลิตภัณฑ์หนังสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	7	224.60	426	12	288.20	777
แปรรูปไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือน เครื่องตกแต่งในอาคาร และผลิตภัณฑ์ท่อโลหะ	10	1422.13	130	17	249.32	435
เคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม กระดาษ การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	24	2,998.37	684	47	1,865.56	1,074
ผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ	45	3,900.01	2,317	48	2,422.10	1,192
การผลิตอื่นๆ	35	1,480.26	872	31	3,086.18	1,177
รวมทั้งสิ้น	136	10,505.28	4,765	172	8,400.60	4,965

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง

ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 (กรกฎาคม-กันยายน)

กำลังแรงงานและภาวะการมีงานทำ

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กำลังแรงงานรวมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.69 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีงานทำลดลง ร้อยละ 1.33 โดยอุตสาหกรรมที่มีผู้มีงานทำมาก คือ อุตสาหกรรมการผลิต รองลงมา การขายส่ง การขายปลีกฯ และ

ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 34.28 อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 3.14 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.32

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร ใน 10 จังหวัดภาคกลาง จำแนกตามสถานภาพแรงงาน เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และ ปี 2563

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม - กันยายน)		การเปลี่ยนแปลง จากระยะเดียวกันของปีก่อน	
	ปี 2563	ปี 2564	จำนวน	(ร้อยละ)
1. ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	15,088,389	15,192,482	104,093	0.69
2. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (กำลังแรงงานรวม)	10,534,135	10,477,894	-56,241	-0.53
2.1 ผู้มีงานทำ	10,279,657	10,142,908	-136,749	-1.33
2.2 ผู้ว่างงาน	244,893	328,842	83,949	34.28
2.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	9,584	6,145	-3,439	-35.88
3. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	4,554,254	4,714,588	160,334	3.52
4. อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	1.23	3.14	-	-

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$

กำลังแรงงาน

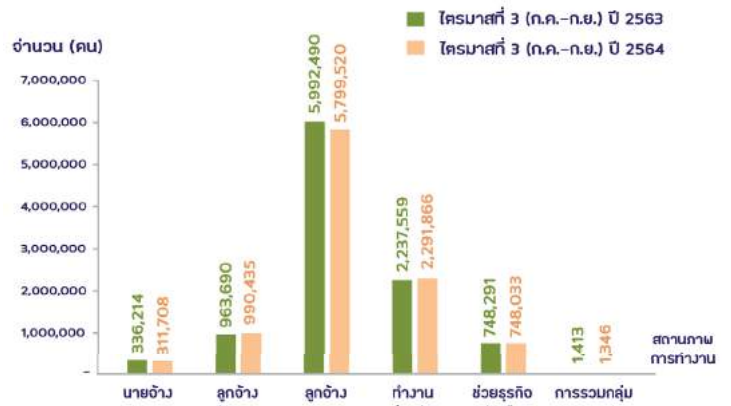
ในไตรมาสที่ 3 ปี 2564 มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปจำนวน 15,192,482 คน กำลังแรงงานรวม 10,477,894 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.69 กำลังแรงงานลดลง ร้อยละ 0.53 สำหรับระดับการศึกษาของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่า เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่ามากที่สุด จำนวน 4,670,595 คน คิดเป็นร้อยละ 30.74 รองลงมา เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 4,582,055 คน ร้อยละ 30.16 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3,168,984 คน ร้อยละ 20.86

และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2,717,154 คน ร้อยละ 17.88 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า กรุงเทพมหานคร มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.46 รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 12.99 และจังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 9.82 ทุกจังหวัดประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้น ส่วนกำลังแรงงานรวมลดลงเกือบทุกจังหวัด ยกเว้น จังหวัดสมุทรปราการ และนนทบุรี

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 3,572,630 คน คิดเป็นร้อยละ 35.22 โดยจบการศึกษาระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.28 จากผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งหมด รองลงมา ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 2,712,822 คน ร้อยละ 26.75 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 2,036,778 คน ร้อยละ 20.08 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1,777,744 คน ร้อยละ 17.53 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีงานทำที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้น ส่วนผู้มีงานทำที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนลดลง

เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงาน พบว่า เป็นผู้ที่ทำงานระหว่าง 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด จำนวน 6,495,658 คน คิดเป็นร้อยละ 64.04 รองลงมา ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ จำนวน 1,351,770 คน ร้อยละ 13.33 และทำงานระหว่าง 35-39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 1,067,616 คน ร้อยละ 10.53 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีงานทำระหว่าง 35-39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด รองลงมา ผู้ที่ทำงานระหว่าง 10 -19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

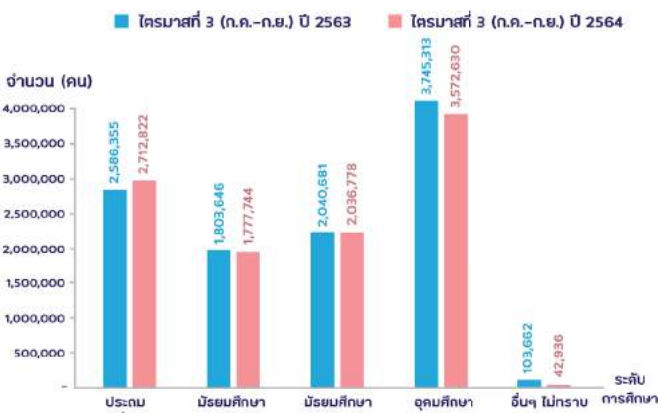
แผนภูมิที่ 7 แสดงผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และปี 2563

การว่างงาน

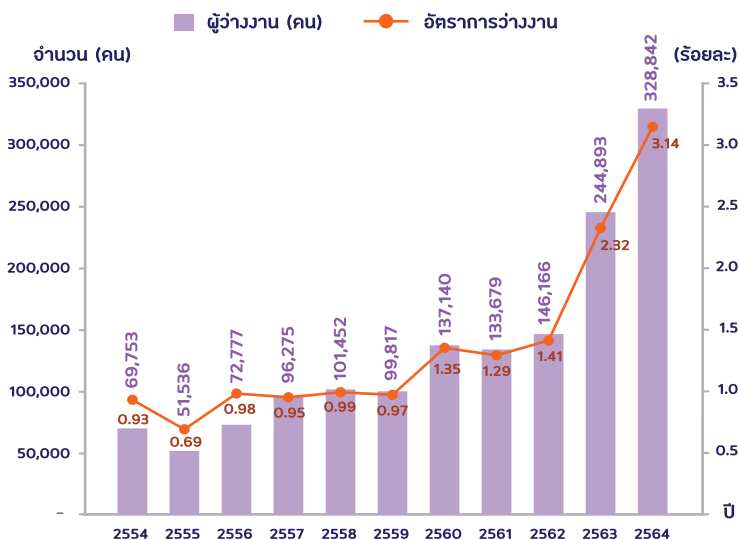
ในช่วงไตรมาสที่ 3 ปี 2564 ผู้ว่างงาน มีจำนวน 328,842 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 34.28 โดยมีอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 3.14 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.32 เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานรายจังหวัด พบว่า กรุงเทพมหานคร มีอัตราการว่างงานสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 3.73 รองลงมา จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 2.96 จังหวัดอ่างทอง เท่ากับจังหวัดสิงห์บุรี ร้อยละ 2.86 และจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 2.59 ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีอัตราการว่างงานต่ำสุด คือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 1.95

แผนภูมิที่ 6 แสดงผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และปี 2563

สำหรับสถานภาพการทำงาน เป็นลูกจ้างภาคเอกชนมากที่สุด จำนวน 5,799,520 คน คิดเป็นร้อยละ 57.18 รองลงมา ทำงานส่วนตัว จำนวน 2,291,866 คน ร้อยละ 22.60 เป็นลูกจ้างรัฐบาล จำนวน 900,435 คน ร้อยละ 8.88 ผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือน จำนวน 748,033 คน ร้อยละ 7.37 เป็นนายจ้าง จำนวน 311,702 คน ร้อยละ 3.07 และการรวมกลุ่ม 1,346 คน ร้อยละ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนทำงานส่วนตัว และลูกจ้างรัฐบาล มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แผนภูมิที่ 8 แสดงจำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน เปรียบเทียบระหว่างไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2554 - ปี 2564

ภาวะตลาดแรงงาน

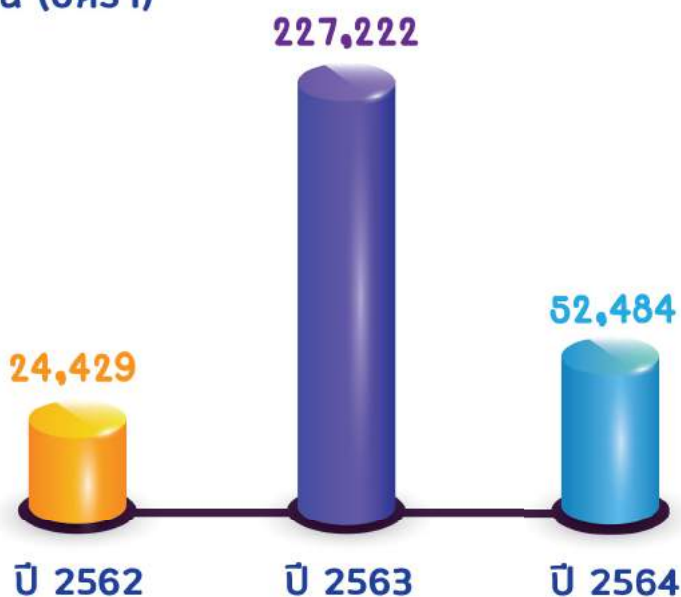
ความต้องการแรงงาน

ข้อมูลการให้บริการจัดหางานของกรมการจัดหางาน สถานการณ์ตลาดแรงงานใน 10 จังหวัดภาคกลาง โดยภาพรวม ในไตรมาสที่ 3 ปี 2564 มีความต้องการแรงงาน จำนวน 52,484 อัตรา สาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก คือ

การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การขายส่งยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ กิจกรรมการจัดหางาน และการผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง

แผนภูมิที่ 9 แสดงความต้องการแรงงาน เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2562 ถึง ปี 2564

จำนวน (อัตรา)

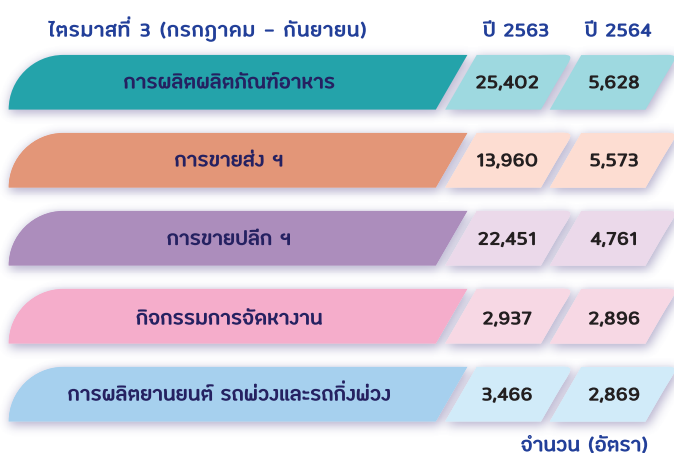
อุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิต มีความต้องการแรงงาน จำนวน 25,365 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 48.33 รองลงมา การขายส่งและการขายปลีก ๆ จำนวน 11,183 อัตรา ร้อยละ 21.31 กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และวิชาการ จำนวน 4,056 อัตรา ร้อยละ 7.73 กิจกรรมก่อสร้างหาริมทรัพย์ จำนวน 1,960 อัตรา ร้อยละ 3.73 และการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า จำนวน 1,918 อัตรา ร้อยละ 3.65 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ความต้องการแรงงานโดยรวมลดลง คิดเป็นร้อยละ 76.90 สำหรับสาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก 5 อันดับ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การขายส่งยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ กิจกรรมการจัดหางาน และการผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สาขาอุตสาหกรรม

ที่มีความต้องการแรงงานลดลงมาก คือ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ การก่อสร้างอาคาร และการขายส่งยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษาภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 15,119 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 28.81 รองลงมา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 11,103 อัตรา ร้อยละ 21.16 ระดับ ปวส. จำนวน 7,276 อัตรา ร้อยละ 13.86 ระดับ ปวช. จำนวน 6,708 อัตรา ร้อยละ 12.78 และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 6,463 อัตรา ร้อยละ 12.31 โดยความต้องการแรงงานส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีอายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 14,278 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 27.20 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 14,039 อัตรา ร้อยละ 26.75 และอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 13,182 อัตรา ร้อยละ 25.12

ตารางที่ 3 ความต้องการแรงงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และปี 2563

ประเภทอุตสาหกรรม	ไตรมาสที่ 3 (ก.ค.-ก.ย.)		การเปลี่ยนแปลง	
	ปี 2563	ปี 2564	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	2,798	220	-2,578	-92.14
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	719	262	-457	-63.56
การผลิต	90,954	25,365	-65,589	-72.11
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ	111	21	-90	-81.08
การจัดหาน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสียรวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	931	157	-774	-83.14
การก่อสร้าง	28,078	1,035	-27,043	-96.31
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	39,418	11,183	-28,235	-71.63
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	5,514	1,918	-3,596	-65.22
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	10,252	955	-9,297	-90.68
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	7,982	1,319	-6,663	-83.48
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	6,121	708	-5,413	-88.43
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	5,061	1,960	-3,101	-61.27
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	16,173	4,056	-12,117	-74.92
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	7,955	1,078	-6,877	-86.45
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	2,201	430	-1,771	-80.46
การศึกษา	296	182	-114	-38.51
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,109	919	-190	-17.13
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	56	16	-40	-71.43
กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	1,466	605	-861	-58.73
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้า และบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	27	95	68	251.85
กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0	0	0	0
รวม	227,222	52,484	-174,738	-76.90

แผนภูมิที่ 10 แสดงสาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และปี 2563

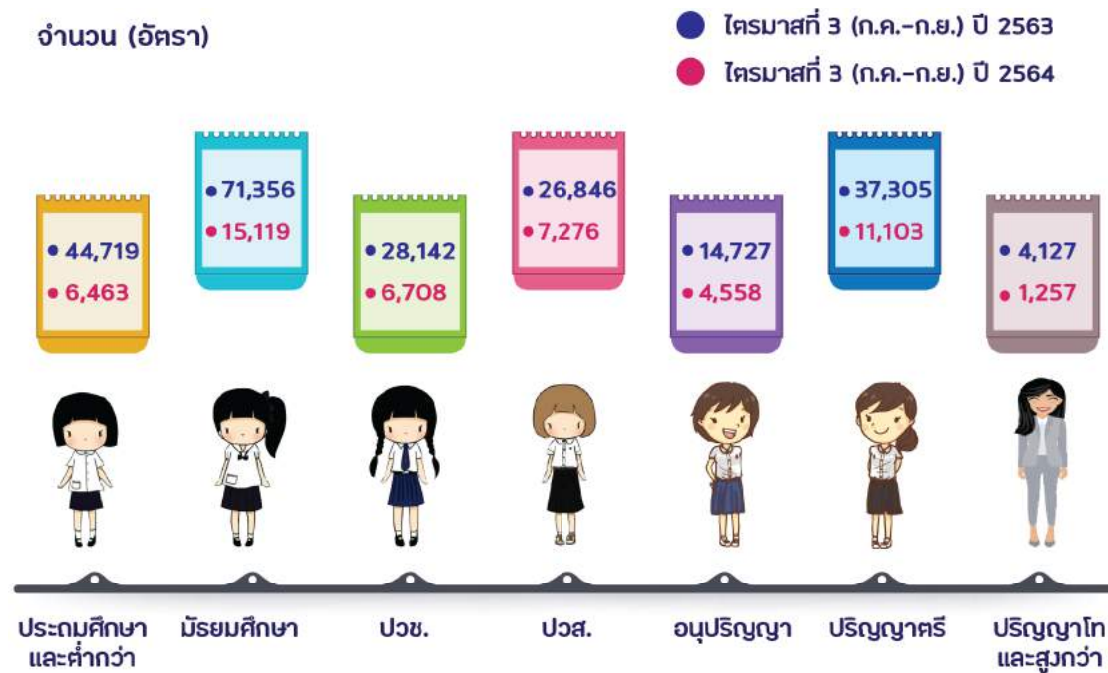

เมื่อพิจารณาประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐานมีความต้องการแรงงานมากที่สุด จำนวน 23,389 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 44.56 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 7,887 อัตรา ร้อยละ 15.03 เสมียนเจ้าหน้าที่ จำนวน 5,667 อัตรา ร้อยละ 10.80 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ จำนวน 4,587 อัตรา ร้อยละ 8.74 และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 3,531 อัตรา ร้อยละ 6.73 สำหรับสาขาอาชีพย่อยที่มีความต้องการแรงงานมาก ได้แก่ แรงงานด้านการประกอบผลิตภัณฑ์ รองลงมา แรงงานบรรจุผลิตภัณฑ์ ตัวแทนจัดหาบริการทางธุรกิจและนายหน้าการค้า ผู้ประกอบวิชาชีพทางธุรกิจ และพนักงานขายของหน้าร้าน และพนักงานสาธิตสินค้า

ตารางที่ 4 แสดงประเภทอาชีพที่มีความต้องการแรงงานมาก ไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564

ลำดับที่	ประเภทอาชีพ	จำนวน (อัตรา)
1	อาชีพงานพื้นฐาน	23,389
	แรงงานด้านการประกอบผลิตภัณฑ์	11,838
	แรงงานบรรจุผลิตภัณฑ์	9,286
	พนักงานรับส่งเอกสาร พนักงานขนสัมภาระ และพนักงานขนสินค้าอื่น ๆ	1,130
2	ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	7,887
	ตัวแทนจัดหาบริการทางธุรกิจ และนายหน้าการค้าซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	2,255
	ตัวแทนฝ่ายขายด้านเทคนิคและการค้า	1,399
	ช่างเทคนิควิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม	740
3	เสมียน เจ้าหน้าที่	5,667
	เจ้าหน้าที่คลังสินค้า	1,589
	เจ้าหน้าที่ห้องสมุด	1,375
	เจ้าหน้าที่สำนักงานอื่น ๆ	896
4	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่าง ๆ	4,587
	ผู้ประกอบการวิชาชีพทางธุรกิจซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	2,249
	วิศวกรไฟฟ้า	225
	โปรแกรมเมอร์ นักเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	224
5	พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	3,531
	พนักงานขายของหน้าร้าน และพนักงานสาธิตสินค้า	2,115
	แม่บ้านและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	759
	พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	200
6	ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	3,134
	ผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด	688
	ผู้จัดการฝ่ายอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	361
	ผู้จัดการทั่วไปด้านค้าส่งและค้าปลีก	297
7	ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ	2,429
	ช่างเครื่องและช่างปรับแต่งรถยนต์	537
	ช่างเชื่อมและช่างตัดโลหะ	417
	ช่างเย็บ ช่างปัก และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	310
8	ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	1,752
	ผู้ขับรถยนต์ รถรับจ้าง และรถตู้	669
	ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบอื่น ๆ	223
	ผู้ควบคุมเครื่องจักรผลิตผลิตภัณฑ์ไม้	209
9	ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง	108
	ผู้เพาะปลูกพืชสวนและพืชในเรือนเพาะชำ	104
	ผู้ปลูกพืชสวน พืชไร่ และธัญพืช	3
	ผู้เพาะปลูกไม้ยืนต้นและไม้พุ่ม	1

แผนภูมิที่ 11 แสดงความต้องการแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และปี 2563

ผู้สมัครงาน

ผู้สมัครงาน มีจำนวน 25,776 คน เป็นชาย จำนวน 10,599 คน หญิง จำนวน 15,177 คน โดยจังหวัดที่มีผู้สมัครงานมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร มีผู้สมัครงาน จำนวน 11,915 คน คิดเป็นร้อยละ 46.23 รองลงมา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 3,480 คน ร้อยละ 13.50 และจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 3,305 คน ร้อยละ 12.82 ผู้สมัครงานจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 10,146 คน คิดเป็นร้อยละ 39.36 รองลงมา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 6,647 คน ร้อยละ 25.79 ระดับประถมศึกษา และต่ำกว่า จำนวน 4,435 คน ร้อยละ 17.21 ระดับ ปวส. จำนวน 2,318 คน ร้อยละ 8.99 และระดับ ปวช. จำนวน 1,849 คน ร้อยละ 7.17 ในขณะที่ประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐานมีผู้สมัครงานมากที่สุด จำนวน 10,315 คน คิดเป็นร้อยละ 40.02 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4,630 คน ร้อยละ 17.96 เสมียนเจ้าหน้าที่ จำนวน 4,301 คน ร้อยละ 16.69 พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 2,217 คน ร้อยละ 8.60 และผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่าง ๆ จำนวน 1,543 คน ร้อยละ 5.99 ผู้สมัครงานส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 8,139 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 6,300 คน ร้อยละ 24.44 อายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 4,825 คน ร้อยละ 18.72 และอายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 4,818 คน ร้อยละ 18.69

การสรรจงาน

ผู้สมัครงานได้รับการสรรจงาน จำนวน 17,505 คน อุตสาหกรรมการผลิตมีการสรรจงานมากที่สุด จำนวน 8,938 คน คิดเป็นร้อยละ 51.06 รองลงมา การขายส่ง การขายปลีก ๆ จำนวน 3,286 คน ร้อยละ 18.77 กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์

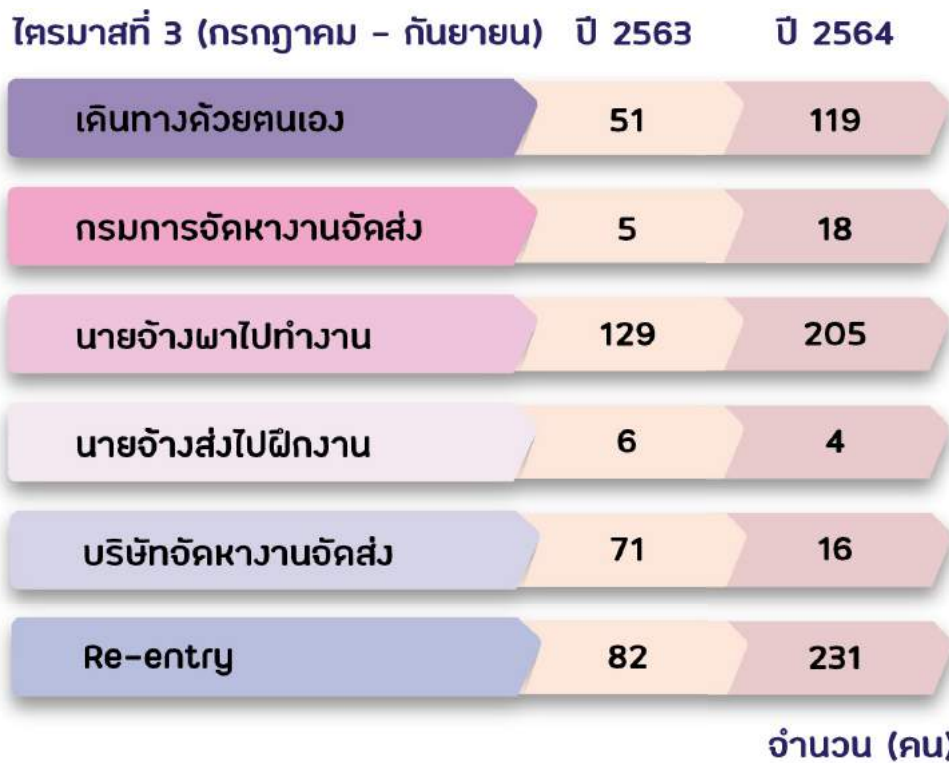
และกิจกรรมทางวิชาการ จำนวน 910 คน ร้อยละ 5.20 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 817 คน ร้อยละ 4.67 และการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า จำนวน 605 คน ร้อยละ 3.46 โดยสาขาอุตสาหกรรมที่มีการสรรจงานมาก 5 อันดับ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การขายส่งยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ยกเว้นเครื่องจักรและอุปกรณ์ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ และการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนการสรรจงานเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 1.21 สำหรับประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีการสรรจงานมากที่สุด จำนวน 9,440 คน คิดเป็นร้อยละ 53.93 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2,584 คน ร้อยละ 14.76 เสมียนเจ้าหน้าที่ จำนวน 1,944 คน ร้อยละ 11.11 พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 1,531 คน ร้อยละ 8.75 และผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ จำนวน 704 คน ร้อยละ 4.02 ส่วนระดับการศึกษา พบว่า ระดับมัธยมศึกษามีการสรรจงานมากที่สุด จำนวน 7,814 คน คิดเป็นร้อยละ 44.64 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 3,527 คน ร้อยละ 20.15 ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 3,253 คน ร้อยละ 18.58 ระดับ ปวส. จำนวน 1,410 คน ร้อยละ 8.05 และระดับ ปวช. จำนวน 1,312 คน ร้อยละ 7.50 เป็นการสรรจงานผู้ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปีมากที่สุด จำนวน 6,155 คน คิดเป็นร้อยละ 35.16 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 4,052 คน ร้อยละ 23.15 อายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 3,317 คน ร้อยละ 18.95 และอายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 3,090 คน ร้อยละ 17.65 ตามลำดับ

การไปทำงานต่างประเทศ

ข้อมูลกองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ในช่วงไตรมาส ที่ 3 ของปี 2564 แรงงานไทยใน 10 จังหวัดภาคกลางได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำนวน 593 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 72.38 โดยเดินทางไปทำงาน

ในลักษณะนายจ้างพาลูกจ้างไปทำงานมากที่สุด รองลงมา แจ้างการเดินทางด้วยตนเอง กรมการจัดหางานจัดส่ง บริษัทจัดหางานจัดส่ง และนายจ้างส่งลูกจ้างไปฝึกงาน ตามลำดับ ส่วนผู้ที่เดินทางในลักษณะ Re-entry visa มีจำนวน 231 คน

แผนภูมิที่ 12 แสดงจำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามประเภทการเดินทาง เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2563 และ ปี 2564

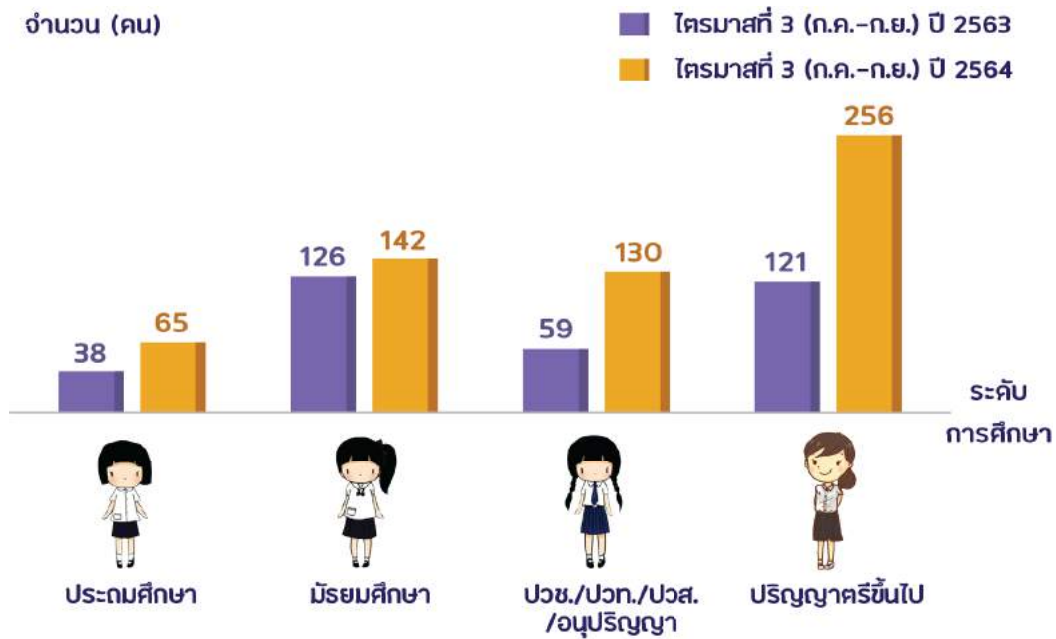

แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ มีจำนวน 593 คน เป็นชาย 369 คน หญิง 224 คน โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 38.62 รองลงมา จังหวัดนนทบุรี จำนวน 99 คน ร้อยละ 16.69 จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 70 คน ร้อยละ 11.80 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 63 คน ร้อยละ 10.62 และจังหวัดลพบุรี จำนวน 37 คน ร้อยละ 6.24 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศเพิ่มขึ้น ร้อยละ 72.38 เมื่อพิจารณาประเภทการเดินทาง พบว่า จะเดินทางไปทำงานในลักษณะนายจ้างพาลูกจ้างไปทำงานมากที่สุด จำนวน 205 คน รองลงมา แจ้างการเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 119 คน กรมการจัดหางานจัดส่ง จำนวน 18 คน บริษัทจัดหางานจัดส่ง จำนวน 16 คน และนายจ้างส่งลูกจ้างไปฝึกงาน จำนวน

4 คน ส่วนผู้ที่เดินทางในลักษณะ Re-entry visa มีจำนวน 231 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน มีผู้เดินทางเพิ่มขึ้นเกือบทุกประเภทการเดินทาง ยกเว้น บริษัทจัดหางานจัดส่ง และนายจ้างส่งลูกจ้างไปฝึกงาน

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 43.17 รองลงมา จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 142 คน ร้อยละ 23.95 ระดับ ปวช./ปวส./ปวท./อนุปริญญา จำนวน 130 คน ร้อยละ 21.92 และระดับประถมศึกษา จำนวน 65 คน ร้อยละ 10.96 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนทุกระดับการศึกษาเดินทางไปทำงานต่างประเทศเพิ่มขึ้น

แผนภูมิที่ 13 แสดงจำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และ ปี 2563

กลุ่มประเทศที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงานมากที่สุดคือ ประเทศแถบเอเชีย โดยจะเดินทางไปประเทศลาวมากที่สุด รองลงมา อินเดีย และบังคลาเทศ ลำดับถัดมา กลุ่มประเทศอเมริกาเหนือจะเดินทางไปทำงานในประเทศสหรัฐอเมริกามากที่สุด กลุ่มประเทศยุโรป เดินทางไปทำงานในประเทศสวีเดนมากที่สุด

โดยประเทศที่มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงาน 10 อันดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ลาว สวีเดน ฟินแลนด์ อินเดีย โมร็อกโก บังคลาเทศ สิงคโปร์ อิสราเอล และสาธารณรัฐเกาหลี ตามลำดับ ส่วนประเภทอาชีพที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน ได้แก่ ช่างเทคนิค เกษตรกรเก็บผลไม้ป่า นวดแผนโบราณ กู้ และช่างเชื่อม

การทำงานของคนต่างด้าว

การได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่

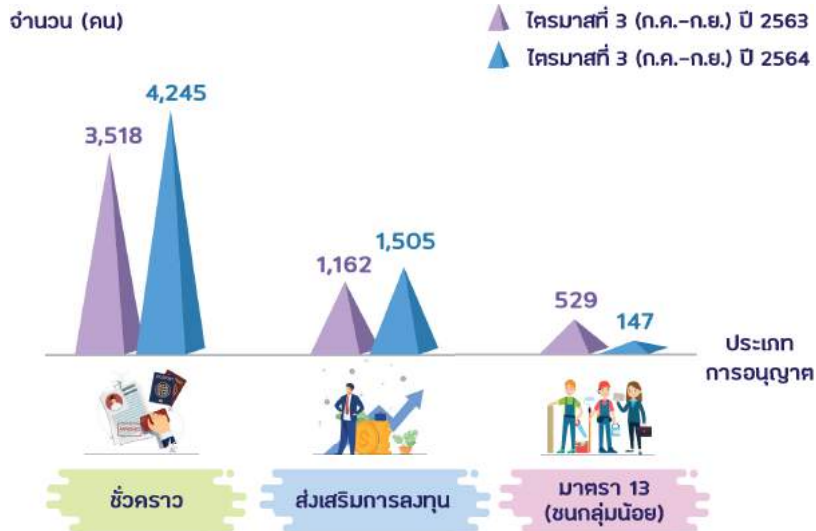
ข้อมูลสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ใน 10 จังหวัดภาคกลาง ไตรมาสที่ 3 ของปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,897 คน จำแนกเป็น ประเภทชั่วคราว จำนวน 4,245 คน คิดเป็นร้อยละ 71.99 ส่งเสริมการลงทุน จำนวน 1,505 คน ร้อยละ 25.52 และตามมาตรา 13 (เฉพาะชนกลุ่มน้อย) จำนวน 147 คน ร้อยละ 2.49 โดยสัญชาติจีนได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่มากที่สุด จำนวน 855 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 รองลงมา ได้แก่ สัญชาติญี่ปุ่น จำนวน 849 คน ร้อยละ 14.40 สัญชาติอังกฤษ จำนวน 539 คน ร้อยละ 9.14 สัญชาติฟิลิปปินส์ จำนวน 530 คน ร้อยละ 8.99 และสัญชาติอเมริกัน จำนวน 441 คน ร้อยละ 7.48 สำหรับตำแหน่งงานที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่มาก คือ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ จำนวน 2,267 คน คิดเป็นร้อยละ 38.44 รองลงมา ผู้จัดการ จำนวน 2,245 คน ร้อยละ 38.07 ช่างเทคนิคสาขาต่าง ๆ จำนวน 950 คน ร้อยละ 16.11 และผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน จำนวน 127 คน ร้อยละ 2.15 ส่วนสาขาอาชีพที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ 5 อันดับ ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายอื่น ๆ ที่มีได้จัดประเภทไว้

ครูประถมศึกษา (ระดับปริญญา) ผู้จัดการฝ่ายบริหารทั่วไป อาจารย์ระดับอาชีวศึกษา และช่างเทคนิค

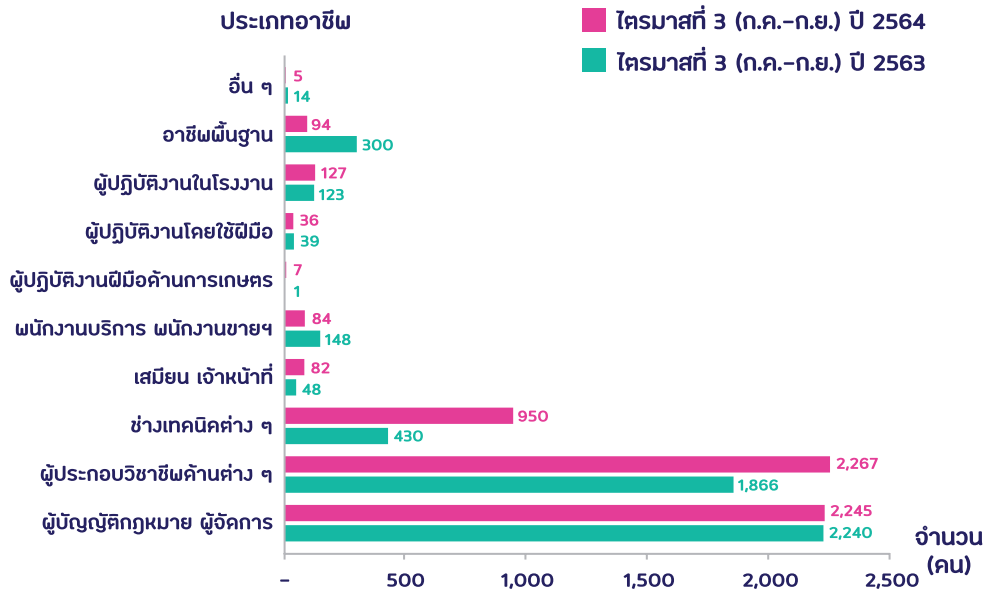
เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ พบว่า เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 3,858 คน คิดเป็นร้อยละ 65.42 รองลงมา จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 217 คน ร้อยละ 3.68 และระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 148 คน ร้อยละ 2.51 ส่วนจังหวัดที่มีการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใหม่มาก คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 4,411 คน คิดเป็นร้อยละ 74.80 รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการจำนวน 793 คน ร้อยละ 13.45 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เท่ากับจังหวัดนนทบุรี จำนวน 216 คน ร้อยละ 3.66 และจังหวัดปทุมธานี จำนวน 193 คน ร้อยละ 3.27 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.21 โดยประเภทชั่วคราว เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.67 ประเภทส่งเสริมการลงทุน เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.52 ส่วนประเภทมาตรา 13 (เฉพาะชนกลุ่มน้อย) ลดลงร้อยละ 72.21

แผนภูมิที่ 14 แสดงการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใหม่จำแนกตามประเภทที่ได้รับอนุญาต เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และ ปี 2563

แผนภูมิที่ 15 แสดงการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใหม่จำแนกตามประเภทอาชีพ เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และ ปี 2563

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใหม่ใน 10 จังหวัดภาคกลาง เปรียบเทียบไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2564 และ ปี 2563

จังหวัด	ไตรมาสที่ 3 (ก.ค.-ก.ย.) ปี 2563	ไตรมาสที่ 3 (ก.ค.-ก.ย.) ปี 2564	การเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
กรุงเทพมหานคร	4,389	4,411	0.50
ชัยนาท	4	1	-75.00
นนทบุรี	108	216	100.00
ปทุมธานี	170	193	13.53
พระนครศรีอยุธยา	119	216	81.51
ลพบุรี	14	22	57.14
สมุทรปราการ	368	793	115.49
สระบุรี	28	31	10.71
สิงห์บุรี	5	5	-
อ่างทอง	4	9	125.00
รวม	5,209	5,897	13.21

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

ที่ปรึกษา

นายไพโรจน์ โชติกเสถียร

อธิบดีกรมการจัดหางาน

นายสมชาย มรกตศรีวรรณ

นายอรเทพ อินทรสกุล

นายันทชัย ปัญญาสุรฤทธิ์

รองอธิบดีกรมการจัดหางาน

ผู้อำนวยการ

นางสาวสุกกุล ไตรรัตน์ผลาดล

ผู้อำนวยการกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

คณะผู้ดำเนินการ

นางสาวบุญนิศา เมืองจันทร์

นางสาวเกศสุรางค์ แสงสว่าง

นางสาวแสงเนตร สมบุญ

นางสาวมัทนา แซ่ดำ

นางสาวปัทมาวิทย์ เพ็ชรพา

นางสาวเดี้อวัลย์ เพิ่มสมบัติ

หัวหน้าศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

เจ้าพนักงานแรงงานชำนาญงาน

นักสถิติ

นักวิชาการแรงงาน

นักวิชาการแรงงาน (ด้านวิจัย)